

Kıbrıs'ta Çözumsuzlüğün Faturası

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Cum, 15/03/2013 - 08:50

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Rumların Kıbrıs adasında, Kıbrıslı Türkleri yok sayıp adanın tümüne hakim olabilmek için 1963 yılında başlattıkları saldırıların ardından başlayan görüşmeler yarım asırdır ayak sürümekte. Rumlar bu görüşmeleri 1972 yılına kadar, silah zoru ile gasp ettikleri sözde Kıbrıs Cumhuriyetinin sahibi oldukları düşüncesiyle adeta Türklerle dalga geçer gibi sürdürdüler.

Rum Cemaat Meclisi Başkanı Glafkos Klerides ile Türk Cemaat Meclisi Başkanı rahmetlik Rauf R. Denktaş arasında başlayan görüşmeler Türk tarafı otonomiye yakın muhtariyet karşılığı Makarios'un tüm şartlarını kabul ettiklerini beyan etmelerine rağmen Makarios'un "Ben bu adada Türklere hiç bir hak vermem" düşüncesi ve anlayışı nedeni ile 1972 yılında hüsrarla bitti.

20 Temmuz 1974 tarihinde gerçekleştirilen Mutlu Barış Harekatından sonra adada neredeyse son bir asırdır hakları gasp edilmiş ve ikinci sınıf vatandaş olarak yaşamaya mahkum edilen Kıbrıslı Türklerin kaderi değişti ve rahmetlik Kurucu cumhurbaşkanı Denktaş'ın dahiyane bir politik manevrası ile tüm ada sathında bölük pörçük bir şekilde yaşamlarını sürdürmüş olan Kıbrıslı Türkler, toplu halde adanın kuzeyine göç ederek kendilerine ait devletlerini kurdular.

Kurmaya kurdular da, adada Türkleri yok farz eden ve adanın tümünün kendilerine ait olduğunu zanneden Rumların tanınmış devlet olmak avantajlarını kullanarak diplomatik oyunlarla Kıbrıslı Türkleri dünyadan izole etme çabaları ile karşı karşıya kaldılar.

Rumların stratejileri, Kıbrıslı Türkleri dünyadan izole ederek, aç ve susuz bırakıp kuru ekmeğe muhtaç etmek ve bundan kurtuluş için de Kıbrıslı Türklerin kendilerine sığınacakları günü beklemektir. Böylece Türk ordusu ile Mücahitlerin kan ve gözyaşı pahasına aldıkları topraklara ellerini kollarını sallayarak sahip olacaklardı, güya!

Bu nedenle de uzun vadeli bir solukla beklemeye ve elden geldiğince de Kıbrıslı Türkleri dünyadan koparmaya çalıştılar. Kıbrıslı Türklerin dünya ile ekonomik, kültürel, sportif, akademik ve ticari bağ kurmalarını önlemek için de her yolu mübah saydılar.

Bu stratejileri doğrultusunda da 1977 yılında Denktaş ile Makarios arasında imzalanan 1. Doruk Anlaşması ile 5 yıldan sonra tekrar başlayan müzakerelerde, gerek Kiprianu, gerekse de Vasiliu, Klerides ve Hristofyas dönemlerinde anlaşmaya yaklaşıldıysa da, tüm Türk ve BM önerilerini reddedip, çözumsuzlüğün Kıbrıs Türk tarafını bir gün dize getireceğine inanarak, zengin ve adanın da yegane tanınan devleti olduklarına güvenerek beklemeyi, kısaca ipe un sermeyi tercih ettiler.

1963-1974 yılları arasında tam bir soykırıma uğramışken ve geleceğimize kapkara gözlüklerle bakarak "ne olacak bizim halimiz" diye karar kara düşünürken, çok değil sadece bir tek hafta içinde önce darbenin yapılması sonra da Barış Harekatının gerçekleştirilmesi ile kaderimiz, hayal bile edemeyeceğimiz bir şekilde değişmişti. Ada üzerinde kendimize ait bir bölgemizin olacağını ve bu bölge içinde de özgür olarak kendi irademiz ve egemenliğimiz altında yaşayacağımızı o kötü yıllar

içinde rüyalarımızda bile görsek inanamazdık. Ama gerçekleşti.

Şimdi günümüzde buna benzer bir gelişmeyi ve kaderimizdeki değişikliği gene yaşamaya başladık. Her ne kadar günlük hayatta bu gelişmeyi, Barış Harekatında olduğu gibi ellerimizle tutup gözlerimizle de göremesek bile, aynen 1974 yılında olduğu roller tekrar değişmeye başladı.

Biz Kıbrıslı Türkler, anavatan Türkiye'nin üzerimize kol kanat gemesi sayesinde dünyanın içinde bulunduğu ekonomik krize ve Orta Doğu'da yaşanan iç savaşa rağmen, kendi ayaklarımız üzerinde durabilen bir devlet olmak yolunda, komşu ülkelere kıyasla çok daha huzurlu, güvenli ve güçlü bir şekilde varlığımız sürdürmeye ederken, Rum tarafı iflaslarla, ekonomik krizle, işsizlikle, hırsızlık uğursuzlukla ve belki de son yüzyılın en büyük boşanma oranları ile karşı karşıya kalarak yaşam sürdürmeye çabılıyor.

Egemenliklerinin neredeyse yüzde 80'nini Brüksel'e kaptırdıktan sonra, geri kalan yüzde 20'yi de doğalgaz yataklarından dolayı, aralarında Türkiye'nin de yer aldığı dünyanın büyük aktörlerine kaptırmak üzere. Uslu çocuk olursa başı ağrımayacak, kötü çocuk olursa bit gibi ezecekler kendilerini. Enerji kaynağına sahip olmanın bedeli aynen böyle.

Yıllardır Kıbrıslı Türklere ödettirilmeye çalışılan çözumsuzlüğün bedelini artık Kıbrıs Rum tarafı ödemeye başladı. Bedeli de çok ağır gelecek kendilerine.

Prof. Dr. Ata ATUN

[ata.atun@](mailto:ata.atun@politikadergisi.com) [2]politikadergisi.com

Yorumlar

- [Dış Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (06/05/2024 - 07:16 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/kibrista-cozumsuzlugun-faturasi>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <mailto:ata@kk.tc>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/dis-siyasa>